

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/8713.**

Benyújtás dátuma: **2020-01-08 13:29**

Parlex azonosító: **P5MSVP1A0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Kunhalmi Ágnes (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **dr. Varga Judit, igazságügyi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Miért nem védik meg a bántalmazott nőket, gyermekeket? Mennyi ember halála kell ahhoz, hogy a kormány érdemi intézkedéseket tegyen?**"

Tisztelt Miniszter Asszony!

Tragikusan indult ez az év, hiszen az elmúlt alig pár napban ketten veszítették életüket párkapcsolati erőszakban Magyarországon. De a családon belüli erőszak szinte sosem gyilkossággal kezdődik, ezért nem elég erre fókuszálni. Figyelembe kell venni, hogy mindez olyan cselekmények sorozatából tevődik össze, amelyeknek már jóval korábban vannak felismerhető jelei.

Ma többszáz ezer embert (főként nőket és gyerekeket) naponta ér valamilyen zaklatás, lelki, vagy fizikai bántalmazás, támadás családon belül. Az érintettek jellemzően nem tudják, hogy milyen segítségre számíthatnak, hova fordulhatnak védelmük érdekében.

A hatóságok a testi sértéssel is járó bűncselekményekre nem reagálnak hatékonyan, a gyakorlatban szinte nem létezik a távoltartás intézménye, az áldozat kénytelen menekülni. A hatóságok azt sem védik meg, aki éppen hogy túlélte egy támadást.

Magyarország 2014 óta nem ratifikálja a nők és gyerekek jogait védő Isztambuli Egyezményt, ami Ön szerint csak egy „politikai hiszti”, ugyanis a magyar kormány amúgy is fellép a családi erőszak ellen. Pontosan idézve Ön a következőket mondta a miniszteri kinevezése előtti meghallgatáson:

„Az isztambuli egyezménnyel kapcsolatban: igen, ezt jól mondta, hogy 11 ország még nem ratifikálta. Itt azért van egy olyan jogi kérdés is, hogy ugye nemcsak Magyarországnak, hanem az EU-nak is ratifikálnia kell, és ha prudensen, óvatosan akarunk eljárni jogi szempontból, akkor megnézzük ennek a körülményeit, az uniós ratifikáció körülményeit, és döntünk majd a saját ratifikációnkról. És egyébként hadd jegyezzem meg, én mindig annak vagyok a híve - és bocsánat, hogy nagyon sok angol kifejezést használok, csak a napi munkám során ez nagyon fontos -, sokat

mondják Brüsszelben, hogy *talk the talk and walk the walk*, tehát hogy nem csak beszélünk, hanem a tettek szintjén a nők helyzete Magyarországon a legjobb állapotban van, nagyon sok családtámogatási rendszer épült fel arra, hogy a nők ne kelljen választani a között, hogy család vagy munka. Egyébként a családon belüli erőszak ellen minden büntető és egyéb eszközökkel is fellépünk. Ez az isztambuli egyezmény egy politikai hisztéria, egy politikai kérdés; nem kell összekeverni azzal, hogy egyébként mi történik az országban. Ezért ezt én nagyon fontosnak tartom, hogy mielőtt ahhoz ragaszkodunk, hogy mi van a ratifikációval, először nézzük meg, hogy Magyarországon az áldozatsegítés rendszerén keresztül, a büntetőrendszerünkön keresztül, a szociális és családpolitikai intézkedéseinken keresztül minden védelem adott a nők számára.”

Legutóbb pedig éppen karácsonykor, a béke és szeretet ünnepén tudtuk meg, hogy nem csak Ön, hanem a tárca más politikusa is milyen cinikusan tud nyilatkozni ebben a témában. Egy áldozat ugyanis levelet írt Önnek, amire Ön helyett egy helyettes államtitkár válaszolt.

Orosz Bernadett volt az a hatgyermekes édesanya, akit volt párja novemberben brutálisan összevert. Az eset után a rendőrség kihallgatta a feltételezett tettest, de a férfi szabadlábán távozható. A nő hiába kért vele szemben távollattartási végzést és személyi védelmet, kérését elutasították.

„Ma Magyarországon olyan, mintha az agressziót díjaznák. Áldozat- és tanúvédelem járna, de semmit nem kapok” – írta Orosz Bernadett az Önnek írt levelében, amely a sajtóban is megjelent. Orosz Bernadett rendőri védelmet kért, és azt, hogy a győri gyermekgyilkosság esetéhez hasonlóan azonnal rendeljenek el vizsgálatot az ő ügyében is. Levelére Gellén Márton helyettes államtitkár válaszolt. Rendőri védelem helyett azonban pszichológust és jogi segítséget ajánlott az összevert édesanyának:

„Tájékoztatom, hogy a levelében jelzett, többnyire a büntetőeljárás során tett intézkedések, illetve a szükséges intézkedések elmaradásának kivizsgálása folyamatban van, annak eredményéről haladéktalanul értesítjük Önt” – írta a helyettes államtitkár, valamint tájékoztatást adott az állami áldozatsegítő szolgáltatásokról. Megjegyezte, hogy az áldozatsegítés célja, hogy a bűncselekményt vagy szabálysértést elszenvedettek számára segítséget nyújtson a felmerült érzelmi, lelki, anyagi és más problémák megoldásához. „Meglátásom szerint jelen helyzetben az Ön számára az egyik legfontosabb segítség az érdekérvényesítés szolgáltatás lehet” – állapította meg válaszában. Felhívta a figyelmét a kormányhivatalok áldozatsegítő szolgáltatásaira, valamint az Igazságügyi Minisztérium által működtetett áldozatsegítő központokra, ahol tájékoztatást, jogi tanácsadást és érzelmi segítséget kaphat. Írt az állami kárenyhítés lehetőségéről is, amelynek maximális összege 2019-ben 1.915.755 forint. Emellett 0-24 órában elérhető pszichológusi segítséget ajánlott fel az asszonynak, illetve azt, hogy jogi segítséget is kérhet a járási hivatalban - miként az a sajtóban megjelent.

Azóta pedig újabb tragikus esetek történtek, most is csupán egy videóüzenetre futotta. De nem imázsfilmmel kell fellépni a családon belüli erőszak ellen, hanem átfogó, rendszerszintű megoldásokra van szükség! Nem elég bedobni néhány intézkedést, valódi cselekvésre van szükség.

Mindezek miatt kérdezem:

- **Megnézték-e hivatalba lépése óta, hogy „Magyarországon az áldozatsegítés rendszerén keresztül, a büntetőrendszeren keresztül, a szociális és családpolitikai intézkedéseinken**

keresztül minden védelem adott-e a nők számára”?

- Milyen protokollok, eljárási mechanizmusok vannak a hatóságoknál akár gyermek, akár felnőtt bántalmazásáról kapnak bejelentést? Vagy, ha konkrétan maga a sértett tesz bejelentést, milyen azonnali védelmet tudnak biztosítani számára?
- A fentebb idézett ügyben miért hagyták védelem nélkül az érintett nőt, anyát?
- Nem gondolja-e Ön, hogy az Isztambuli Egyezmény ratifikálása azt üzenné a társadalomnak, hogy a kormány alapvető fontosságú feladatának tartja a családon belüli erőszak elleni fellépést, ami már önmagában visszatartó hatású, miként a büntetőjog egyik célja is az általános prevenció?
- A nemzetállami szuverenitást állandóan hangoztató kormány miért tartja fontos érvnek azt, hogy az EU még nem ratifikálta az Egyezményt?
- Milyen konkrét intézkedéseket terveznek a családon belüli erőszak ellen?
- Miért kell erre tavaszig várni?

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2020. január 8.

Kunhalmi Ágnes
országgyűlési képviselő
(MSZP)